

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSE ENTOMOLOGISCHE VERENIGING

Deel 31

1 juli 1971

No 7

Adres van de Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12 III, Amsterdam 1010 — Nederland

INHOUD: Doctor H. H. W. Velthuis (p. 125). — R. C. H. M. Oudejans: Wijzigingen in de nomenclatuur van Nederlandse Microlepidoptera. 1. Familie Acrolepiidae (p. 125). — J. van der Vecht: Notes on Palaearctic Eumenidae (Hymenoptera) (p. 127). — A. van Frankenhuyzen en J. M. Freriks: De levenswijze van *Phytomyza heringiana* Hendel 1922, (Diptera, Agromizidae) een mineervlieg op appelbladeren (p. 135). — J. H. Woudstra: *Saldula melanoscela* Fieb., een vermeldenswaardige *Saldula* van Terschelling (Hem., Heteroptera) (p. 139). — Jean Belle: De libellenpopulatie van een bijzondere biotoop (Odonata) (p. 140). — Literatuur (p. 138, 144: B. J. Lempke; p. 143: D. Hille Ris Lambers). — Korte mededelingen (p. 126: P. Zonderwijk; p. 134: Nieuwe aanwinsten van de bibliotheek; p. 142: P. J. van Helsdingen; W. Verhaak).

Doctor H. H. W. Velthuis

Op 24 mei jl. promoveerde de heer H. H. W. VELTHUIS aan de Rijks Universiteit te Utrecht tot Doctor in de Wis- en Natuurkunde op een proefschrift dat tot titel had: Het werkingsmechanisme van koninginnestoffen bij de honingbij.

Promotor was Prof. Dr. S. DIJKGRAAF.

De Redactie wenst de jonge doctor van harte geluk met de succesvolle afsluiting van zijn universitaire studie.

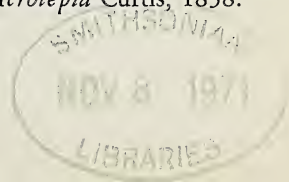
Wijzigingen in de nomenclatuur van Nederlandse Microlepidoptera. 1. Familie Acrolepiidae

door

R. C. H. M. OUDEJANS

Door GAEDIKE (1970) zijn kort geleden de palearktische soorten van het vroegere genus *Acrolepia* Curtis behandeld en gereviseerd, waardoor alle Nederlandse soorten van naam veranderd zijn. SNELLEN (1882) vermeldde drie soorten voor Nederland, LIJCKLAMA (1927b) vijf. In totaal zijn 32 palearktische soorten bekend.

Van de oudere genera behoort alleen nog *Acrolepia* Curtis met slechts één soort tot de huidige familie Acrolepiidae. Samen met de twee genera die door GAEDIKE (1970) nieuw zijn opgesteld, bestaat de familie nu dus uit drie genera, te weten: *Digitivalva* Gaedike, 1970, met twee subgenera *Digitivalva* s.str. en *Inuliphila* Gaedike, 1970; *Acrolepiopsis* Gaedike, 1970 en *Acrolepia* Curtis, 1838.

De systematische plaats van de Acrolepiidae is nog niet precies aan te geven. Waarschijnlijk behoort deze familie tot de Yponomeutoidea, maar zij bezit ook enkele kenmerken van de Tineoidea, waarbij zij vroeger werd ingedeeld.

Alle genera en subgenera komen in Nederland voor.

Digitivalva (Digitivalva) valeriella (Snellen, 1878). Door SNELLEN (1882, p. 556) vermeld van Arnhem. GAEDIKE geeft een meer oostelijke verspreiding, nl. Polen, DDR, Hongarije en Oostenrijk. Het is dus de vraag, of deze soort nog in Nederland voorkomt. De rups leeft op Engelse alant (*Inula britannica*).

Digitivalva (Digitivalva) arnicella (Heyden, 1863). Door LIJCKLAMA (1927a) vermeld van Laag-Soeren. Komt in geheel Midden-Europa voor. De rups leeft op valkruid (*Arnica montana*).

Digitivalva (Inuliphila) granitella (Treitschke, 1833). Door LIJCKLAMA (1927a) vermeld van Limburg. De soort is uit geheel Midden-Europa bekend. De rups leeft op donderkruid (*Inula conyzae*), alant (*Inula helenium*) en *Bupthalmum cordifolium*.

Acrolepiopsis assectella (Zeller, 1839). In het gehele land voorkomend en vaak schadelijk. De rups leeft op ui (*Allium cepa*) en prei (*Allium porrum*).

Acrolepia pygmeana (Haworth, 1811). Door SNELLEN (1882, p. 556) als *Acrolepia pygmaeana* vermeld van Holland en Gelderland; door GAEDIKE (1970) worden Dordrecht, Rotterdam, 's-Graveland, Kortenhoef en Hulshorst genoemd. De rups leeft op bitterzoet (*Solanum dulcamara*) en wolfskers (*Atropa belladonna*).

Voor synoniemen, determinatietabellen etc. zie GAEDIKE (1970) met voortreffelijke afbeeldingen van de genitalia van alle soorten.

Summary

The author gives a list of the Netherlands species of the family Acrolepiidae with changes in nomenclature, in accordance with the paper of GAEDIKE (1970).

Literatuur

GAEDIKE, R., 1970, *Entom. Abb. Mus. Tierk. Dresden* 38 : 1—54.

LIJCKLAMA à NIJEHOLT, H. J., 1927a, *Tijdschr. Ent.* 70 : 137—138.

———, 1927b, Naamlijst van de Nederlandsche Microlepidoptera : 28.

SNELLEN, P. C. T., 1882, De Vlinders van Nederland, Microlepidoptera 2 : 554—558.

Soest, Ereprijsstraat 175.

[In de collectie van het Instituut voor taxonomische Zoölogie (voorheen: Zoölogisch Museum) te Amsterdam bevinden zich van de genoemde soorten exemplaren van de volgende vindplaatsen:

D. (D.) arnicella. Paterswolde, Laag-Soeren.

D. (I.) granitella. Valkenburg, 1887 (D. TER HAAR leg.).

A. assectella. Elspeet, Arnhem, Oosterbeek, Wamel, Heemskerk, Vught, Cuyk.

A. pygmeana. Warga, Arnhem, Amerongen, Rotterdam, Domburg — LPK.]

Tyria jacobaeae L. in het binnenland (Lep., Arctiidae). Op 6 juni 1970 heb ik in mijn tuin te Bennekom een exemplaar van de Jacobsvlinder gevangen, op 8 juni een tweede exemplaar. Ik had ze hier nooit en overigens uiterst zelden in het binnenland gezien, hoewel ik er al jaren op let. Ook de rupsen kom ik hoogst zelden tegen op Jacobskruid buiten het kustgebied.

P. ZONDERWIJK, Hullenburglaan 6, Bennekom.